

[Damsgaard.]

Jeg vil nu bede den højtærede minister give mig et tilsagn om, at bevillingen vil blive søgt og søgt så tidligt, at arbejdet med vedligeholdelsen af molen kan komme til at foregå i sommer. Det vil være helt urimeligt, hvis det ret store byggeri, der allerede er udført, skal ligge og forfalde; på den måde kan man ikke behandle statsmidler, og sådan kan man ikke stille sig overfor et problem, som efter min overbevisning vil blive løst, om ikke nu, så senere. Jeg må derfor anmode den højtærede finansminister om overfor mig at bekræfte, at der vil komme et forslag til finansudvalget om en bevilling så betids, at det nødvendige reparationsarbejde ved fiskerihavnen i Hanstholm kan komme i gang i sommeren 1955.

Hans Knudsen: Der er fra kommunistisk side stillet forslag om en bevilling på finanslovens § 27 på 3 mill. kr. til fiskerihavnen ved Hanstholm. Som det fremgår af forslaget, er denne bevilling tænkt anvendt til fortsættelse af havnebyggeriet.

Selvom jeg meget gerne ser, at denne havn bygges færdig, således som det forlængst ved lov er vedtaget at den skal, er jeg på den anden side klar over, at øjeblikket ikke er det mest gunstige til at kræve loven respekteret. De økonomiske foranstaltninger, som i disse uger er blevet gennemført af folketinget, har alle haft som forudsætning, at der ikke af partierne rejses krav eller stilles forslag om bevillinger, der på nogen måde kan undgås eller blot udskydes. Derfor har det været nødvendigt at vise resignation fra alle sider, og en sådan resignation er udvist ikke mindst af fiskerierhvervet, selvom netop fiskeriets organisationer var i deres fulde ret til at kræve loven om Hanstholm havn respekteret og arbejdet videreført. Dette har de ikke gjort, de har erkendt de vanskelige økonomiske forhold. Såvel fiskerierhvervet som befolkningen oppe ved Hanstholm har i den nuværende situation blot ønsket, at man ikke lader reparationsarbejdet ved den allerede byggede vestmole gå helt i stå, for at ikke det arbejde, der allerede før krigen og også i efterkrigsårene er blevet udført, igen skal forfalde. Derfor har bestræbelserne, som det også er fremhævet her, samlet sig om

i hvert fald at få afsat et mindre beløb til en sådan nødvendig vedligeholdelse.

Det har ikke været muligt ved de forhandlinger, der allerede er ført, at opnå enighed om at få et sådant beløb afsat på finanslovsforslaget. Nogen egentlig modstand derimod har der vist ikke været, men det er forståeligt — som også finansministeren har sagt — at ikke alene ministeren, men også de i finansudvalget repræsenterede partier ikke i den nuværende situation har villet stille forslag om en sådan bevilling. Jeg finder det derfor nytteløst at bruge stærke ord angående partiernes og tingets stilling til sagen i de år, der gået, og jeg finder det også nytteløst, at man nu fra kommunistisk side fremsætter ændringsforslag derom; jeg kan ikke se, at det vil fremme mulighederne for engang at få dette betydningsfulde havnebyggeri videreført.

Det er min bestemte opfattelse, at det arbejde, der er påbegyndt oppe ved Hanstholm, før eller senere vil blive afsluttet med et havneanlæg. Jeg mener, der bør rettes en indtrængende henstilling til såvel den højtærede minister for offentlige arbejder som finansudvalget om at drage omsorg for, at der i den kommende tid indenfor tillægsbevillingslovens rammer i hvert fald stilles de beskedne midler til rådighed, som er nødvendige til sikring af det allerede udførte arbejde, hvorved der også vil blive mulighed for at beskæftige de mange ledige arbejdere ved Hanstholm i dag.

Jeg vil gerne sige den højtærede finansminister tak for det tilsagn, han har givet i dag. Jeg forstår, at finansministeren vil stille sig velvilligt med hensyn til at søge et sådant beløb fremskaffet, og jeg henstiller derfor meget indtrængende til forslagsstillerne at trække det stillede ændringsforslag tilbage.

Fibiger: Det kan vist ikke forbavse folketingets medlemmer, at jeg tager ordet, når talen er om Hanstholm. Det har været min lod igennem snart 35 år at tale om denne havn hvert eneste år. Det er hidtil lykkedes, ikke for mig, men for tingets bevillingsmyndigheder at holde arbejdet i gang, sådan at havnen ikke er gået helt til grunde, selvom meget er ødelagt. Hvis ikke tyskerne havde besat Hanstholm havn, og hvis ikke befolkningen var blevet evakueret, hvad